

Dialog între un Peugeot și o Dacie 1310

D: Fffffff! İhhhhhhhh! Buf!

P: Ușurel, răbluță! Era să-mi zgării vopseaua! zise mașina, indignată.

D: Ce vrei? zise Dacia răstit. Mi s-a înfundat țeava de eșapament și am derapat. Dar ce faci? Nu te-am mai văzut pe aici?

P: Normal! Un V.I.C. (very important car) ca mine nu stă prea mult timp într-un loc.

D: După tine arăți de parcă ai fi de prin anii '80.

P: Dacă tu crezi că vin din epoca de piatră ca tine, ți-ai ars motorul, zise Peugeot-ul cu un aer superior. În ce an ești fabricată?

D: Păi, în...

P: Stai, nu-mi spune! După vopseaua dusă, după capota îndoită, portiera ruginită, farurile sparte, cauciucurile ultrauzate și parbrizul crăpat aș zice că ești de prin ...1978.

D: Nu-i adevărat! exclamă Dacia supărată. Sunt fabricată în 1979! zise mașina cu mândrie. Dar tu de ce ești așa specială?

P: Păi să vedem: accelerația 0-100 în 4,5 secunde, cutie de viteze în 6 trepte, faruri în 5 culori, anvelope de ultimă generație (care nu lasă urme la frânări bruște), frâne față-spate, capacitatea rezervorului 105 litri și multe altele.

D: Hei, mă gădilă ceva la bara de protecție din spate. Vezi, te rog, ce e!

P: Nu ți-ai dat seama? Ai intrat într-un gard și acum au venit să te remorcheze. Sayonara!

D: Atunci, pa! La revedere!

P: Prefer să fac pană decât să mai văd vreodată o rablă ca tine, zise Peugeot-ul sarcastic. Adio, fraiere!

După 3 zile

D: Fffffff! Bffffff! Salut din nou!

P: Salut! zise Peugeot-ul cu un dispreț profund. Unde ai fost?

D: La un service auto, după care am plecat unde mergeam înainte să ne întâlnim prima oară, dar s-a rupt firul de alimentare a motorului și am ajuns din nou aici.

P: În ritmul acesta bag seamă că ai o defecțiune în fiecare zi, zise mașina sarcastic.

D: Nu contează! zise Dacia nepăsătoare. Găsesc oriunde piese de schimb și sunt făcută pentru orice tip de drum, pe când tu nu găsești piese de rezervă unde vrei și chiar dacă le dibuiești pe undeva, sunt foarte scumpe. Statistica arată că Daciile sunt mult mai bine vândute decât Peugeot-ul. Săc!

P: O, da! Eu sunt de 10 ori mai silențioasă și de două ori mai rapidă ca tine. Pe tine te cumpără lumea pentru că ești ieftină și te poate folosi oriunde, fie că te strică sau nu, dar pe mine mă cumpără pentru că nu fac probleme la drum lung, iar șoferul și pasagerii nici nu simt când trec peste o groapă. Pe tine te cumpără oricine, iar pe mine doar cunoscătorii. 'Nțeleș, găgăușă?

D: Asta înseamnă că ești pe cale de dispariție, zise Dacia, râzând cu tot motorul.

P: Și de ce, mă rog? întrebă Peugeot-ul cu un aer speriat.

D: Din cauza sărăciei din țară, tot mai mulți dau faliment și nu își mai pot permite să cumpere mașini ca tine. În plus, nici nu ești bună la drumuri de munte, iar înăuntru ai prea multe butoane și zăpăcești șoferul. Eu sunt clasică și bună pentru toate gusturile.

P: Înseamnă că lumea are gusturi acre! zise Peugeot-ul cu cinism. Ești de modă veche, recunoaște! Eu sunt mașina momentului în America!

D: Iar eu sunt mașina momentului în România! zise Dacia cu mândrie.

P: În țara asta uitată de lume poți fi orice dorești. De când România a intrat în UE, guvernării vor să modernizeze totul, începând cu a renunța la ce este vechi, adică la rable ca tine.

D: Vorbești cu mândrie, de parcă ai fi fabricată aici, zise Dacia, crezând că a atins un circuit sensibil.

P: Mă faci să vărs ulei! Puahh! Sunt fabricată în Franța, unde lumea are gusturi alese și nu cumpără rable ca tine.

D: Dacă ai uitat, sau ți s-au stins farurile, aici ești în România, unde găsești Dacii peste tot, deci ești în minoritate și ești pe teritoriul meu.

P: Aha! Am auzit eu cam ce fac minoritățile la voi. M-ai convins, am să-mi iau tălpășița, adică anvelopele, cât mai repede din țara asta. Lungi sunt drumurile voastre până să intrați de-adevăratelea în Europa!